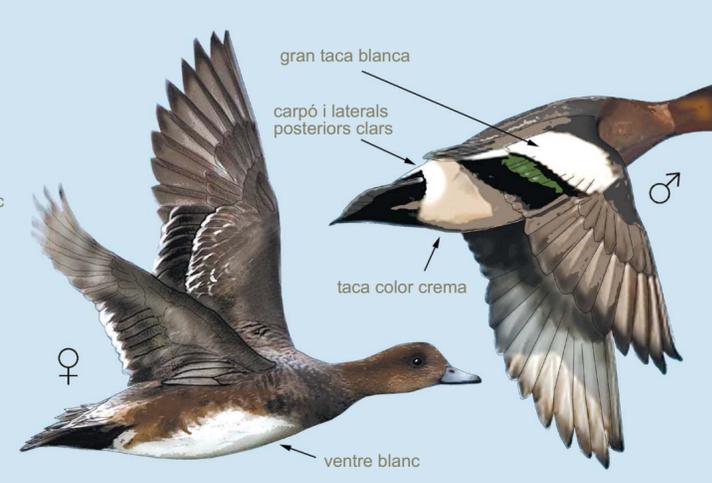

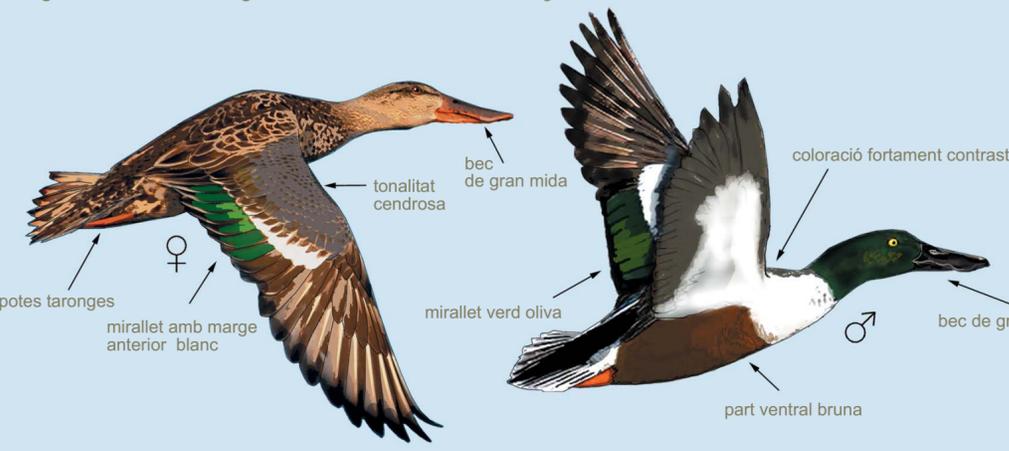
Capblau / Coll verd / Rossa (femella)
Anas platyrhynchos
 Longitud: 51 – 62 cm. Envergadura: 81 – 98 cm. Pes: 800 – 1700 g

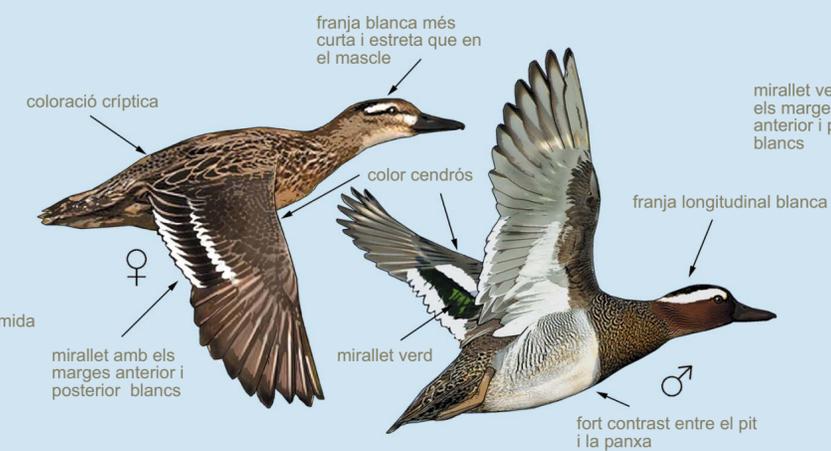
Siulador / Xiulador
Anas penelope
 Longitud: 45 – 51 cm. Envergadura: 71 – 85 cm. Pes: 400 – 1000 g

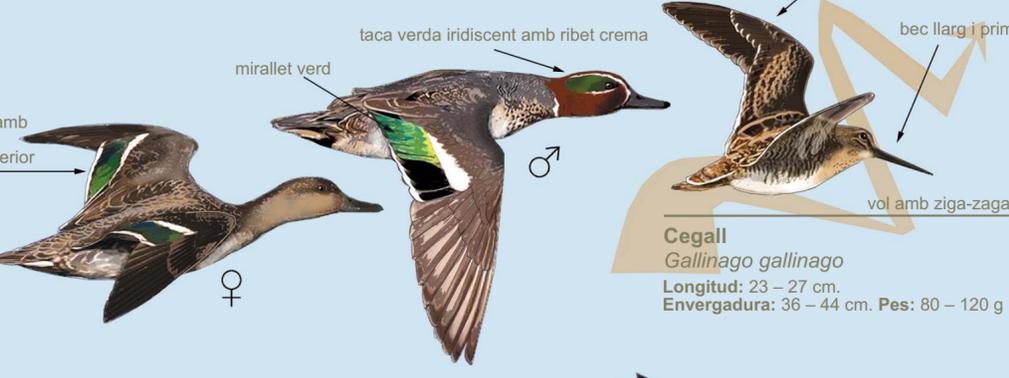
Coer
Anas acuta
 Longitud: 61 – 76 cm. Envergadura: 80 – 95 cm. Pes: 400 – 1200 g

Cullerot
Anas clypeata
 Longitud: 44 – 52 cm. Envergadura: 70 – 84 cm. Pes: 500 – 1100 g

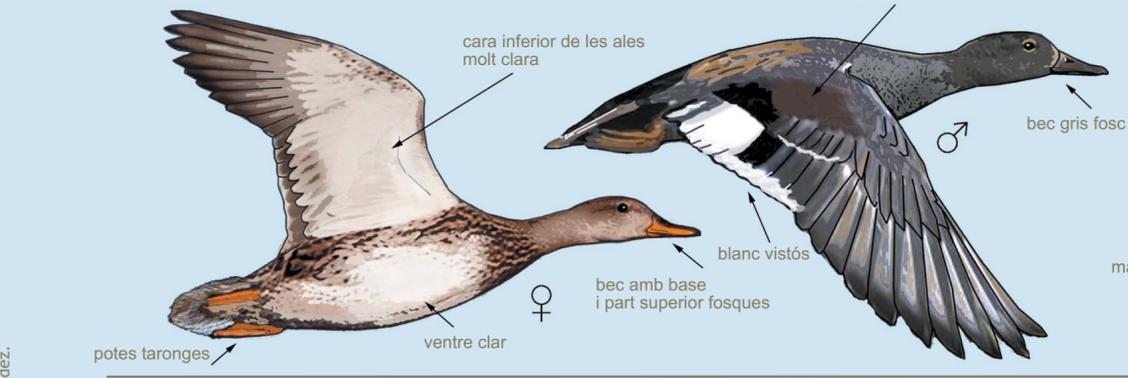

Sel·la blanca
Anas querquedula
 Longitud: 37 – 47 cm. Envergadura: 63 – 69 cm. Pes: 150 – 600 g

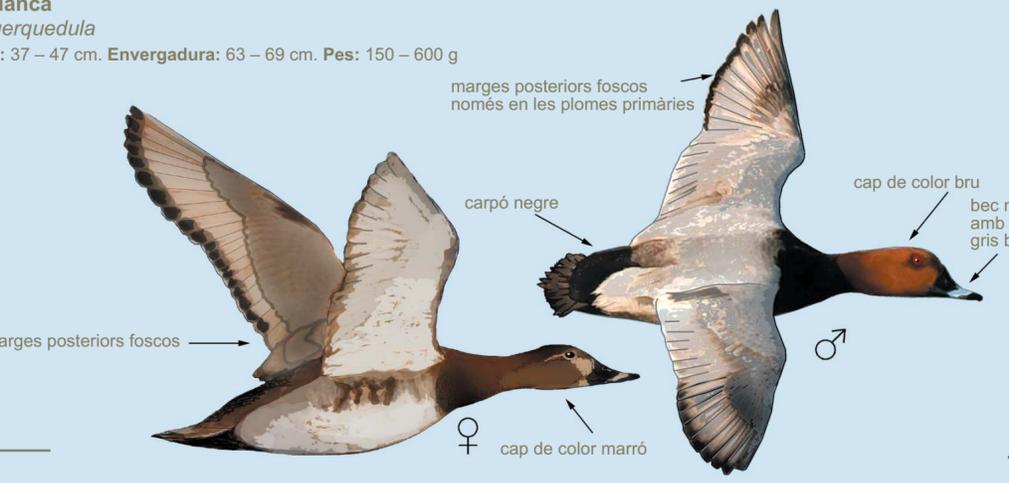

Cegall
Gallinago gallinago
 Longitud: 23 – 27 cm. Envergadura: 36 – 44 cm. Pes: 80 – 120 g

Sel·la rossa
Anas crecca
 Longitud: 34 – 38 cm. Envergadura: 58 – 64 cm. Pes: 200 – 450 g

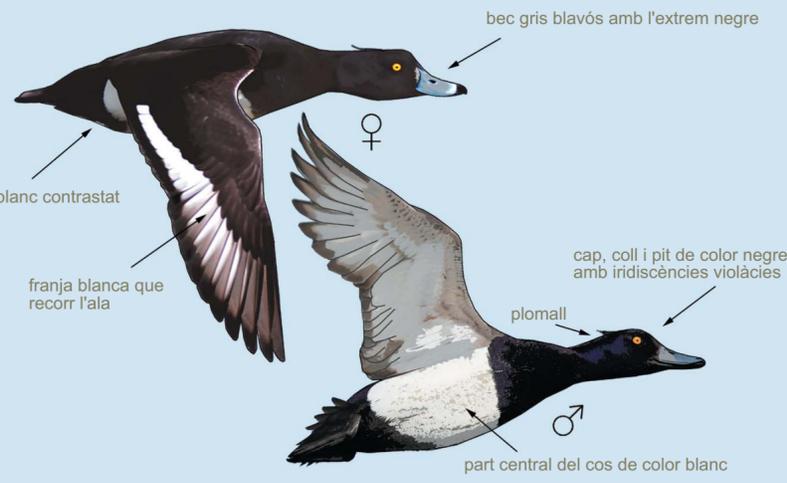
Griseta
Anas strepera
 Longitud: 46 – 56 cm. Envergadura: 84 – 95 cm. Pes: 650 – 900 g

Moretó capvermell / Morell
Aythya ferina
 Longitud: 42 – 49 cm. Envergadura: 72 – 82 cm. Pes: 500 – 1300 g

Fotja
Fulica atra
 Longitud: 36 – 42 cm. Envergadura: 70 – 80 cm. Pes: 600 – 800 g

Moretó de puput / Moretó de plomall / Negreta
Aythya fuligula
 Longitud: 40 – 46 cm. Envergadura: 65 – 70 cm. Pes: 540 – 1200 g

ESPÈCIES AQUÀTIQUES NO CAÇABLES AMB LES QUE ES POT CONFONDRE:

<p>Controlable per danys Gallineta d'aigua <i>Gallinula chloropus</i></p>	<p>dues protuberàncies frontals vermelles i rodones Fotja banyuda <i>Fulica cristata</i></p>	<p>bec més curt que el del cegall vol curt cua romboidal, petita i sense coloració cridanera Cegall menut <i>Lymnocyptes minimus</i></p>	<p>puntes de les ales fosques bec fosc i "antifaç" disseny favat Cel·la marbreja / Rosseta <i>Marmaronetta agustirostris</i></p>	<p>franja blanca uniforme que recorre cada ala cap ataronjat amb l'ull vermell bec vermell coral fort contrast als marges laterals ventre blanc Bec vermell <i>Netta rufina</i></p>
---	---	---	---	--

Textos: Bartomeu Seguí, Javier Vidali, Xavier Canyelles / Il·lustracions i disseny: Xavier Canyelles.
 Fotos: Sebastià Torrens, Bartomeu Seguí, Javier Sagrera i José Méndez.

LES AUS CAÇABLES A MALLORCA

Sel·la blanca.
Foto: Sebastià Torrens

NORMATIVA

- La caça d'aus aquàtiques **amb escopeta s'autoritza** en el període comprès entre **una hora abans de la sortida del sol fins a una hora després de la seva posta**.

- No està permesa la utilització de **reclams electrònics, elèctrics o mecànics, ni gravacions ni xips electrònics**.

- Queda **prohibida** la utilització de munició de **plom a zones humides**, entenent per zona humida qualsevol paratge inundat o inundable on la vegetació sigui la pròpia d'aquestes zones.

- La caça d'espècies aquàtiques **s'autoritza cada any des de l'inici de la caça menor** en general i **fins al tancament de la temporada** a final de gener o principi de febrer.

Consultau les dades concretes cada any, així com les captures màximes permeses per a cada espècie, a la resolució anual de vedes.

- Queda **totalment prohibit disparar o molestar** a les **espècies protegides** que sovint viuen a les zones humides.

Per aclarir qualsevol dubte o per a més informació:

MODALITATS

Les modalitats de caça més habituals solen ser la de **caça al pas** així com la **d'espera**, sempre **al vol**, entre llocs d'alimentació i descans. Les ànneres pasturen de vespre a certs conreus de determinades produccions agrícoles. Així, es poden preveure els seus moviments, si bé és fàcil també escalivar-les, essent aus molt prudents.

Està permesa la utilització de **cimbells** flotants de fusta o plàstic generalment i **reclams manuals**. En el cas d'utilització de cimbells, aquests s'han de retirar una vegada finalitzada la cacera.

Pel que fa al **tipus d'armes**, tradicionalment es venen emprant armes del **calibre 12**, essent especialment indicades les **semiautomàtiques** pel seu maneig senzill i robust. La caça d'aquàtiques es desenvolupa entre fang i humitat, i per tant la funcionalitat de l'escopeta està per damunt d'altres consideracions. Això no lleva que alguns caçadors les prefereixin planes o superposades.

Foto: Tomeu Seguí

Els **xocs** per a les ànneres són sempre **tancats**, i els **canons llargs**, per afavorir **swings** a llarga distància, ja que les ànneres poden entrar altes. Un xoc tancat permet plomejos més densos i efectius en les ànneres, ja que si cauen vives a

l'aigua capbussen, complicant la tasca del ca de portada. L'imperatiu de l'ús de **munició ecològica** (acer, zinc...) suposa un problema en les escopetes no preparades específicament per aquesta munició, cas en què no es pot emprar cap xoc més tancat que 3 estrelles (sis dècimes com a molt en calibre 12).

En no poder emprar cartutxos de plom, s'ha de cercar munició carregada amb **acer, zinc, bismut** o altres materials alternatius. Les propietats balístiques d'aquests materials són inferiors al plom en general, i per tant s'han de complir les instruccions del fabricant sobre el rang de xocs, càrregues i mides de perdigó adequades, i convé ser prudent amb les condicions i distàncies de tir. Existeix munició molt recomanable amb **cartutxos de cartró i atacs de feltre** no contaminants. Prenent la cartutxeria convencional amb perdigó de plom com a referència, les càrregues preferides són les de 32 a 36 grams amb perdigó del 4, 5 o 6.

En el cas d'aquàtiques, el **ca de caça** té un paper clau. Els **cans de portar** han de recuperar les peces que s'abaten a zones de canyet, aigües estancades o dins cursos d'aigua. Races com el **labrador retriever**, són les més idònies per a aquesta modalitat, si bé s'utilitzen d'altres com els **setters**, els **bracos** o els **bretons**.

Fins fa poques dècades, el **ca mè mallorquí** era el ca emprat pels caçadors consagrats d'aquàtiques. A Pollença, Muro, Alcúdia i Sa Pobla hi havia **cans mens** especialment grossos per afavorir la seva tasca dins aigua i canyet.

La polivalència d'aquesta raça autòctona la fa mereixadora de recuperació per a la caça pràctica.

Foto: Tomeu Seguí

UNA CAÇA AMB TRADICIÓ

Foto: Javier Sagrera

Caçada a s'Albufera de Mallorca l'any 1960.

Els aprofitaments cinegètics estaven molt centrats en la fotja i el capblau, i es duein a terme per medi d'unes poques caceres amb una gran preparació prèvia, desenvolupades dies assenyalats.
Foto: Arxiu Javier Sagrera (Barceló, A. 2009. La Caça a Mallorca).

Foto: José Méndez

Portada d'una fotja dins l'aigua.

L'embassament de Cúber disposava un temps de vegetació de ribera i va ser fins als anys 70 un indret on es caçaven fotges i ànneres. Els canvis en la vegetació i en les poblacions d'aus (avui dia hi ha majorment gavines) han estat manifestats.
Foto: José Méndez "Papuchi" (Barceló, A. 2009. La caça a Mallorca).

SOBRE LA SEVA BIOLOGIA

L'alimentació és variada. El **cegall** per exemple, s'alimenta de caragolins, cucs de terra i larves que captura enfonyant el seu bec dins del fang. La **fotja** menja plantes aquàtiques que extreu capbussant-se amb un petit salt cap endavant. Pel que fa a les ànneres, algunes com el **siulador** s'alimenten de **plantes submergides** que agafen capbussant només la meitat anterior del seu cos.

El **cullerot** s'alimenta filtrant l'aigua amb el seu bec. La resta, mengen també invertebrats i gra, no essent rares les pastures a conreus durant la nit.

El més carnívor és el **moretó de puput** que incorpora molts de mol·luscs i peixets a la seva dieta.

Griseta.
Foto: Sebastià Torrens

Els **nius** poden ser **plataformes de vegetació** com les de la **fotja**, **clots** fora de l'aigua, entapissats de plomissó i fulles com fa el **siulador** o estructures revestides de plomes i amagades entre plantes llenyoses com el de la **griseta**.

No totes crien a Balears. Les **nidificants a Mallorca** són: la fotja, el capblau i la griseta.

La Sel·la blanca, el bec vermell i el cullerot han criat a s'Albufera, en alguna ocasió.

QUINES SÓN?

A Mallorca, són caçables **11 espècies aquàtiques**.

De la família dels escolopàcids s'hi inclou només una espècie, el **cegall** (*Gallinago gallinago*).

Igualment amb només una espècie caçable, és la família dels ràl·lids, amb la **fotja** (*Fulica atra*).

La família més nombrosa en quant a espècies aquàtiques caçables, és la de les anàtides, amb 9 espècies d'ànneres que

són: el **capblau** o **coll verd** (*Anas platyrhynchos*), el **siulador** o **xiulador** (*Anas penelope*), el **coer** o **ànc marcenc** (*Anas acuta*), la **sel·la rossa** (*Anas crecca*), la **sel·la blanca** (*Anas querquedula*), el **cullerot** (*Anas clypeata*), la **griseta** (*Anas strepera*), el **moretó** o **morell** (*Aythya ferina*) i el **moretó de puput** o **negreta** (*Aythya fuligula*).

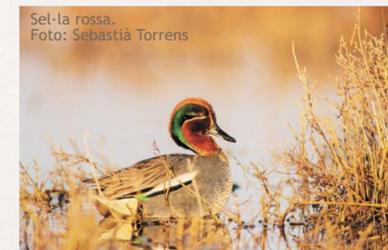
Totes menys les dues darreres són considerades ànneres de superfície. Els dos moretons són ànneres capbussadores, que es submergeixen totalment i prenen el vol corrent damunt l'aigua.

Cegall.
Foto: Sebastià Torrens

ON LES PODEM TROBAR?

Les ànneres en general viuen associades a l'**aigua**, així com a la **vegetació** del voltant on s'hi poden amagar i criar. Són aus nedadores i sovint capbussadores. Les ànneres que s'alimenten de plantes subaquàtiques,

Sel·la rossa.
Foto: Sebastià Torrens

necessiten aigües poc o mitjanament profundes per a poder arribar al seu aliment, submergint mig cos.

Altres ànneres, com el coer, es troben a zones humides obertes, a **llacs i grans basses**. En canvi el capblau no és gaire exigent.

El trobarem a **canals d'albufera, torrents, llacs, basses** i fins i tot, a **zones portuàries, parcs i jardins**. El mateix succeeix amb la fotja que arriba a viure a **camp de golf**.

Les cel·les (la rossa i la blanca) prefereixen **aigües poc profundes** amb vegetació al voltant. Fins i tot a vegades no es mouen de la vorera de l'aigua o de les masses de vegetació.

Els **prats inundats** atreuen en general a fotges, cegalls, siuladors, i grisetes. De nit, algunes ànneres abandonen les zones humides per menjar a **camp de conreu**, i durant el trajecte se les pot caçar al pas, fora de la zona humida.

El cegall és l'única espècie no nedadora, en canvi es troba a la vorera de zones aquàtiques on hi cerca el seu aliment (larves, cucs, caragolins) clavant el seu llarg bec dins del fang. El cegall es pot caçar amb ca de mostra al prat i a zones no humides estacionalment semi inundades.

